

ближи онова, отъ което тя се боеше повече отъ всичко на свѣта — най-заклѣтия врагъ на дивитѣ патици: високъ и силенъ човѣкъ.

Зеленокрилата патица отначало се хвърли право въ краката му, а послѣ на страна въ трѣвата. Не помощъ отъ него просеше тя. Не! Тя се стараеше да го излъже; може би той ще помисли, че тя е ранена и ще сполучи да го отстрани отъ дѣцата си. Но този човѣкъ знаеялъ всичкитѣ хитрости на патицитѣ. Той не отиде слѣдъ нея, а като се огледа, тозъ-часъ видѣ въ дъното на ямитѣ деветъ-тѣхъ чернооки патенца, които се мжчеха да се изкатерятъ на горѣ.

Той се наведе и лекичко събра въ шапката си всичкитѣ патенца. Какъ се защитяваха бѣдничкитѣ! Клѣтата майка какъ горчиво оплакваше своитѣ дѣчица! Тя се не съмняваше нито за минута, че тѣ сж обречени на погибель тукъ, прѣдъ нейнитѣ очи. Въ скръбъ и отчаяние се биеше съ клюна си въ гърдитѣ, при краката на страшния великанъ.

Безсърдечното чудовище се отправи къмъ брѣга. Ето! Той се наведе къмъ водата, още единъ мигъ и . . . освободенитѣ патенца се гурнаха въ езерото. Майката се хвърли къмъ тѣхъ на гладката повърхностъ; тя ги повика, и тѣ всичкитѣ побързаха къмъ нея. Тя неможа да разбере какъ този човѣкъ излъзе сжщински неинъ другаръ и никога не можа да узнае, че той бѣше онази невидима сила, която пропжди лисицата въ бѣгство, и ги спаси отъ смъртъ въвъ врѣме на тѣхния опасенъ походъ. Неговиятъ родъ твърдѣ дълго е прѣслѣдвалъ патицитѣ, и тя избѣга отъ човѣка въ ненавистъ къмъ него, и тази ненавистъ тя запази до послѣдната минута на живота си.

Тя побърза да приведе своето потомство, колкото е възможно по-надалечъ и плувна прѣзъ от-